

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.191/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró

Dr. Figula Ildikó bíró

Dr. Hajnal Péter bíró

Dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes

(cím1)

A felperes képviselője: ügyvéd ügyvéd

(cím2)

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: Dr. Jáger Kristóf András kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 7. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Törvényszék 13.K.704.426/2024/6.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A 2004-ben Magyarországon született, majd Kínában nevelkedett, kínai állampolgár felperes először 2020. szeptember 5. napján terjesztett elő családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély átvételére jogosító vízum kiadása iránti kérelmet, amelyre tekintettel kiállították részére a 2021. március 16. napjáig érvényes tartózkodási engedélyt. Ennek meghosszabbítása folytán 2024. május 3. napjáig érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkezett. A felperes 2024. március 27. napján nemzeti tartózkodási kártya kiállítása, továbbá 2024. április 2. napján foglalkoztatási célú tartózkodási engedély kiállítása iránti kérelmet terjesztett elő. A 2024. július 16. napján meghozott engedélyező döntés alapján 2026. május 31. napjáig érvényes foglalkoztatási célú tartózkodási engedélyt állítottak ki részére.

[2] A nemzeti tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Vármegyei Regionális Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú idegenrendészeti hatóság) a 2024. június 28. napján meghozott 106-1-31017/1/11/2024-Ntk számú határozatával elutasította. A felperes fellebbezésére eljáró alperes a 2024. szeptember 4. napján kelt 106-NTK-29675/2/204. számú határozatával helybenhagyta. Az alperes a határozat indokolásában hivatkozott a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC. törvény (a továbbiakban: Btátv.) 83. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezésre, amely kizárja a nemzeti tartózkodási kártya kiállítását azon külföldiek részére, akik foglalkoztatási célú tartózkodási engedéllyel rendelkeznek, továbbá megállapította, hogy a felperes nem igazolta a Btátv. 83. § (2) bekezdésében meghatározott feltételeket sem.

[3] A felperes keresetében kérte az alperes 106-NTK-29675/2/204. számú határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését és az elsőfokú idegenrendészeti hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését.

[4] Az alperes a védiratban kérte a kereset elutasítását.

A jogerős ítélet

[5] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2025. február 5. napján meghozott 13.K.704.426/2024/6. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1)

bekezdésének a) pontja alapján, mivel megállapította, hogy az alperes döntése a kereseti kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság a Btátv. 83. § (5) bekezdés b) pontja kapcsán rögzítette, hogy annak fennállását az alperesnek a döntés meghozatalakor kell vizsgálnia. Rámutatott, hogy a nemzeti tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet már 2024. május 4. napján sem lehetett volna engedélyezni, továbbá, az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a felperes által 2024. április 30. napján teljesített hiánypótlást és az Alkotmányvédelmi Hivatal szakhatósági állásfoglalásának 2024. május 8-ai érkezését követően hozhatott döntést. Megállapította, hogy az alperes megfelelő indokát adta annak is, hogy a felperes által hivatkozott támogató levelek és fotók önmagukban nem igazolják a nagymértékű társadalmi integrációt.

A felülvizsgálati kérelem

[6] A felperes a felülvizsgálati kérelmében kérte a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az alapját képező közigazgatási határozatok megsemmisítését. A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának indokaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ad) alpontját jelölte meg. Álláspontja szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának mindkét fordulata fennáll. Az első fordulata megvalósulása körében hivatkozott a Kúria Kfv.37.960/2019/10. számú precedensképes határozatának [25] pontjára, amely idegenrendészeti tárgykörben kiemelte, hogy az anyagi jogszabályi rendelkezés hatálya visszaható hatállyal nem bírhat. A felperes kiemelte, hogy a Btátv. 83. §-ának alkalmazásához a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (2) bekezdésének rendelkezésétől eltérő időbeli hatályt a jogalkotó nem rendelt. Emellett a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet 44. § (3) bekezdése alapján utalt az egymással szorosan összefüggő szabályok logikai és értelmezési kontextusára.

[7] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja tekintetében hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési követelményre, az Alkotmánybíróság tisztességes eljáráshoz való jog lényegét érintő határozataira és a Kúria Kfv.38.030/2021/2. számú határozatára, amely kifejtette az ad) alpontra alapított befogadhatóság feltételét. Hangsúlyozta, hogy alapvető eljárási joga körében sérült az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes eljáráshoz való joga. Előadta, hogy a Btátv. 83. §-ának (1)-(4) bekezdését az új törvény átemelte a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) rendelkezéseiből, míg az (5) bekezdés új szabályként jelent meg, melynek értelmezése a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében szükséges. Előadta, hogy a kizáró szabály 2024. január 1. napjától lépett életbe, az alperesi hatóság kb. 2024. októberig a kérelmezőkkel azonos módon értelmezve nem emelt kifogást az ellen, ha a kérelem elbírálásakor a kérelmező Btátv. 83. § (5) bekezdésében felsorolt új típusú engedélyek valamelyikével rendelkezett. Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletben az alperes jogértelmezését fogadta el. Ez oda vezet, hogy a felperes által nem befolyásolható szubjektív körülmények határozzák meg a kérelem teljesíthetőségét és nem a kérelem benyújtásakor fennálló feltételek. Hangsúlyozta, hogy a Btátv. 83. §-a rendszertanilag önálló, zárt logikai egység, így annak egyes bekezdéseit azonos logika mentén kell értelmezni. Kifejtette a Btátv. 83. § (5) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos alkotmányossági szempontokat is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság burkolt visszamenőleges hatályú jogértelmezése nem megengedett. A Btátv. egyéb szakaszainak segítségével való jogértelmezés is azt támasztja alá, hogy kizárt a visszamenőleges hatályú

jogértelmezés, továbbá az új jogszabályok értelmezése során vizsgálandó a jogalkotói szándék is.

[8] Hivatkozott arra is, hogy nem kapott arra vonatkozó hatósági iránymutatást, hogy nagyfokú társadalmi integrációját milyen más módon tudná igazolni. Becsatolt 30 fotót és kb. 10 darab nyilatkozatot, a kialakult gyakorlattal egyezően használta ezeket az eszközöket. Álláspontja szerint az alperes határozata e körben nem felel meg a mérlegelési jogkörben hozott határozattal szembeni követelményeknek. A tisztességes eljáráshoz való joga sérül, mivel a hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni, arra törekedni, hogy a döntés megfeleljen mind a Kp. 89. §, mind a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdése rendelkezésének. Előadása szerint az általa a nagymértékű integráció igazolására becsatolt iratokat az alperes érdemben nem vizsgálta, tényállástisztázási kötelezettségének nem tett eleget, felhívást nem adott ki, az igazolt körülményeket okszerűtlenül értékelte. Álláspontja szerint az eljárási hibákkal terhelt határozatokat az elsőfokú bíróság ítéletével megerősítette, ezzel jogsértő döntést hozott, mindez nem maradhat felülvizsgálat nélkül, mert sérül a jogbiztonság követelménye és a tisztességes eljáráshoz való joga.

A Kúria döntése és jogi indokai

[9] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei - a következők szerint - nem állnak fenn.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha:

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[11] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve, így a Kúria a felperes által megjelölt, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdésében szabályozott további befogadhatósági okokat is vizsgálta. Ennek során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhatott állást, arra kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetősége.

[12] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, a felperes által nevesített befogadási okok alapján vizsgálta, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1)

bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, így a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Ezzel összefüggésben a Kúria kiemeli - miként arra a felperes is helyesen mutatott rá -, hogy a befogadásról való döntés a jogegységi funkció egyedi ügyek intézésében történő ellátását szolgálja. Erre figyelemmel a befogadás körében az egyedi ügyben meghozott jogerős ítélet jogegységgel való kapcsolatát kell vizsgálni.

[13] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulata alapján, azaz a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, jogegységi hatályú határozatában vagy a Bírói Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatában még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésével fennáll a jogegység megbomlásának a veszélye. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának második fordulata, a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége akkor eredményezheti a felülvizsgálati kérelem befogadását, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, de annak ugyanazon módon történő követése a körülmények változására tekintettel már nem támogatható, az meghaladottá vált.

[14] A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés abban, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni (Kfv.37.584/2022/2., Kfv.37.314/2013/4.). A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a 7/2023. Jogegységi határozatában (Jpe.IV.60.024/2023/10. szám) a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulatainak értelmezése körében kifejtettek szerint konjunktív feltételként kell vizsgálni, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria BHGY-ban közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, továbbá, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek a bírói gyakorlat széttartó voltára utalnak, annak egysége - ellentétes jogértelmezés miatt - a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.37.077/2023/2., Kfv.37.187/2023/2.). A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulata alkalmazása során a felvetett jogkérdésben eltérő bírói döntéseket az elsőfokú bíróságok által hozott jogerős ítéletek körében kell vizsgálni.

[15] A Kúriának nincs tudomása olyan elsőfokú ítéletekről, amelyek alapján a Btátv. 83. § (5) bekezdésének értelmezése körében a bírói gyakorlat széttartó voltára lehet következtetni, s ilyen ítéletekre a felperes sem hivatkozott. A felperes a Btátv. 83. § (5) bekezdése értelmezése körében az alperes 2024 októberétől megváltozott gyakorlatára utalt, ez azonban nem képezheti a befogadhatóság indokát, mivel a felülvizsgálati eljárás nem az idegenrendészeti hatóság esetleges széttartó gyakorlata tekintetében, hanem a bírói gyakorlat vonatkozásában tölt be jogegységesítő funkciót. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulata körében a felperes által hivatkozott, a Btátv. 83. §-a alkalmazásának tekintetében fennálló visszaható hatály tilalma a fenti indokok, széttartó bírói joggyakorlat hiánya miatt ugyancsak nem alapozza meg a befogadhatóságot. A jogerős ítélet kapcsán olyan elvi jelentőségű jogkérdést és a kialakult bírói gyakorlat körébe tartozó olyan döntéseket, amelyek okán a jogegység megbomlásának veszélye fennállna, a Kúria nem azonosított.

[16] A Kúria értékelése szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának második fordulatában meghatározott, a felperes által konkrétan nevesített befogadhatósági ok, azaz a joggyakorlat továbbfejlesztését megalapozó körülmény sem áll fenn a Btátv. felülvizsgálati kérelemben hivatkozott rendelkezésének alkalmazása tárgyában. Tény, hogy a Btátv. viszonylag új jogszabály, azonban annak 83. §-a kapcsán a felperes által vitatott kérdés abból adódik, hogy a felperes nem fogadja el az alperes határozatában és az jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezést. A Btátv. rendelkezéséhez kapcsolódó, azzal érintett társadalmi,

gazdasági viszonyokban, vagy a jogértelmezésre kiható tudományágakban nem következtek be olyan változások, amelyek a joggyakorlat továbbfejlesztését megalapoznák.

[17] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási okot a felülvizsgálati kérelmében nevesítette és indokolta is, azonban az indokolás körében a Btátv. 83. §-a értelmezésével és a 83. § (5) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos érvelés és bemutatott alkotmányossági szempontok, az elsőfokú bíróság burkolt visszamenőleges hatályú jogértelmezésére alapított hivatkozás, továbbá a nagymértékű integráció igazolására szolgáló szempontrendszer hiányossága és a mérlegelés hibája körében előadott okfejtések alapján nem észlelhető nyilvánvalóan valamely alapvető eljárási jog sérelme vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárásjogi jogsértés. A Btátv. 83. §-ának értelmezésének, továbbá a bizonyítékok mérlegelésének vitatására vonatkozó előadások nem teszik lehetővé a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadást. A Btátv. 83. §-ának téves értelmezésére vonatkozó felperesi állítás nem minősülhet az alapvető eljárásjoga sérelmének, illetve a bíróság által elkövetett és az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésnek. Az értékelés körébe vonható szempontok hiányos voltán alapuló érvelés nem valószínűsít nyilvánvalóan okszerűtlen vagy logikátlan mérlegelést, a felperes kérelme az általa becsatolt bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amely nem indokolja a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[18] Ezt követően a Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból vizsgálta, hogy a felperes által nem nevesített további befogadási okok megalapozzák-e a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[19] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha annak értelmezéséről korábban még nem foglalt állást, és a jogegység iránti igény túlmutat a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozaton. A Kúria egységes gyakorlata szerint a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, azaz a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön és a Kúria iránymutatása szükséges. Az ügy társadalmi jelentősége pedig különösen akkor minősül befogadási oknak, ha az adott jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás azonban ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában. Jelen perbeli esetben a felülvizsgálati kérelemben előadottak nem valószínűsítik azoknak az egyedi tényállású ügyön túlmutató súlyát, más jogalanyok jogi helyzetére való tömeges befolyást. A felülvizsgálati kérelem nem tartalmaz olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amely a társadalom széles körére közvetlenül vagy közvetett módon hatást gyakorolna.

[20] A Kúria értékelése szerint az Európai Unió jogának közvetlen alkalmazása nem merült fel, ennél fogva az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége nem áll fenn, így a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ac) alpontjában meghatározott ok sem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot a felperes nem jelölte meg, ezáltal nem is nevesített olyan, a BHGY-ban közzétett kúriai határozatot, illetve annak azt a részét, amelytől a jogerős ítélet azonos vitatott jogkérdésben eltérne. A Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel - indokolás hiányában - a Kúria hivatalból nem vizsgálhatta e befogadási ok fennállását.

[22] A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[23] *A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria megtagadta, mivel a befogadás Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi indoka nem áll fenn.*

Záró rész

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzésben határozott.

[25] A végzés ellen a további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontjában foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2025. április 17.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k. előadó bíró, Dr. Figula Ildikó s.k. bíró, Dr. Hajnal Péter s.k. bíró, Dr. Heinemann Csilla s.k. bíró